cením pojistného byly spojeny, resp. aby citoval § 7, odst. 2., jenž předpokládá placení pojistného, když stanoví, že období nejvýše jednoročního zaměstnání před přihláškou je započítati jenom, když za ně bylo zaplaceno pojistné. Tyto dodatky v § 20, odst. 1., neměly by smyslu, kdyby tu šlo o peníz placený vedle pojistného jako pokutu, poněvadž — jak žalovaný úřad v odvodním spise správně podotýká — k založení nároků na dávky slouží pojistné a nikoli zvláštní pokuty. Učinil-li tak zákon, je jasno, že měl na mysli placení pojistného za dobu přede dnem přihlášky, jemuž však, obávaje se fingovaných přihlášek, nepřiznal všech účinků, jež by nastaly u řádně přihlášeného pojištěnce. Že to jest intencí sporného ustanovení, zdůraznil ve schůzi poslanecké sněmovny při jednání o předmětném zákonu zpravodaj výboru sociálně-politického slovy: § 20 směřuje k tomu, aby pojišťovna nebyla poškozena fingovaným pojištěním... (stránka 1768 těsn. protokolu).

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 27. října 1930, č. 16149/28.)

Třebaže nemocenská pokladna již po zaplacení čtyřnedělního ošetřování vydala pojištěnci znovu poukaz na ošetřování ve veřejné nemocnici pro touž chorobu, není tímto pouhým poukazem ještě zavázána k plnění ošetřovného nad mez, vytčenou v § 8, odst. 3., nemocenského zákona. To by nastalo jenom tehdy, kdyby nemocenská pokladna vzala na sebe dobrovolně takovýto další závazek.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 27. října 1930, č. 20941/28.)

K § 25 zák. č. 221/1924 Sb. z. a n. — Zaměstnanec lesní pily.

Podle ustálené judikatury nejvyššího správního soudu sluší kriterium pro zodpovědění otázky, zda ten který pojištěnec je zaměstnán v podniku zemědělském nebo lesním, hledati nikoli v obsahu jím konané práce, nýbrž jedině v tom, zdali koná práce v podniku zemědělském nebo lesním, t. j. takovém, jehož předmětem je zužitkování, resp. vzdělávání půdy zaměstnavatelovy k dosažení plodin (rostlinných surovin). Nepřiznal tudíž nejvyšší správní soud závažnosti námitce, že dělníci zaměstnaní na lesní pile nemají se vzděláváním půdy co činiti. Rovněž neuznal nejvyšší správní soud námitky, že provoz lesní pily je sám o sobě samostatnou živností, která není ve spojitosti se zužitkováním lesních plodin, a podotkl, že povahy samostatného (živnostenského) provozu postrádá činnost lesního hospodáře, jež se omezuje na prvovýrobu, t. j. na zužitkování lesa k dosažení plodin (rostlinných surovin), při čemž je lhostejno, zda hospodář plodiny ty sám spotřebuje či zda je zcizuje. Slouží-li lesní pila jen tomu, aby v lesích zaměstnavatelových při řádném lesním hospodaření získané dřevo bylo učiněno prodejnějším tím, že se rozřezává na palivové dřevo, prkna a pod., tedy uvádí pouze ve stav usnadňující jeho prodej, jeví se její provoz jen součástí prvovýroby, tedy lesního podniku samého.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 6. listopadu 1930, č. 16964/30.)

Kmotřenec nepodléhá pojistné povinnosti, jestliže prací, které koná u kmotra, jenž jest zároveň jeho živitelem, vychovatelem a pěstounem, nevykonává na základě smluveného poměru pracovního, nýbrž na základě tohoto zvláštního vztahu rodinného (poměru kmotřeneckého).

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 13. listopadu 1930, č. 17467/30.)
